

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

KLAGE FRA [XXX]
OVER Energitilsynet afgørelse af 5. februar 2010
OM Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-6-8
SSH -EKN

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN** Nævnsformand, dommer Poul K. Egan
Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Professor, cand.jur. & Ph.D. Birgitte Egelund Olsen
Direktør Per Søndergaard

**NÆVNETS
AFGØRELSE** Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 stadfæstes.

[XXX] (herefter benævnt klager) har ved e-mail af 5. marts 2010 indbragt Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at tilsynet ikke havde kompetence til at behandle klagers henvendelse. Energitilsynet fandt endvidere, at klager ikke var part i Energitilsynets generelle tilsynssag om tarifieringen i Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a. (herefter benævnt kraftvarmeværket).

Sagens baggrund

Med overtagelse den 1. januar 2008 købte klager ejendommen beliggende på [XXX]. På ejendommen driver klager den private børnehave [XXX]. Af sagens akter fremgår bl.a., at klager ved brev af 9. januar 2009 rettede henvendelse til kraftvarmeværket vedrørende værkets faste afgift. Klager bemærkede i den forbindelse bl.a., at klager ikke mente, at klager ved købet af ejendommen på [XXX] var indtrådt som andelshaver i værket, samt at der var tinglyst forblivespligt men ikke andelshaverpligt på ejendommen. Klager skulle derfor ikke betale den faste afgift til værket, som indeholder afdrag på værket's gæld, men alene betale den variable afgift. Klager anmodede i den forbindelse værket om at tilbagebetale tidligere indbetalt fast afgift. Kraftvarmeværket meddelte klager ved brev af 3. februar 2009, at værket ikke var enig i klagers konklusioner. Værket bemærkede i den forbindelse bl.a., at såfremt der var

tvivlsspørgsmål vedrørende andelsspørgsmålet, måtte det være en sag mellem køber og sælgers advokat. Værket oplyste endvidere, at værket havde rettet henvendelse til Dansk Fjernvarme og Randers Kommune, der var enige med værket. Klager besvarede ved brev af 22. februar 2009 værket og oplyste, at såfremt værket ikke inden tre dag bl.a. beviste, at klager var andelshavere i værket, ville klager rette henvendelse til de rette myndigheder.

Den 20. juli 2009 indsendte klager en klage til Energitilsynet. Klagen blev indgivet i fællesskab med [XXX], der ligeledes ejer en ejendom i kraftvarmeværkets forsyningsområde¹. Klager klagede i den forbindelse over følgende ni forhold:

5. januar 2011
J.nr 1021-10-6-8
SSH -EKN

Side 2 af 25

1. Kraftvarmeværkets manglende overholdelse af varmforsyningsloven². Herunder navnlig at værkets tilblivelse ikke var lovligt gennemført i 1996, at generalforsamlingerne ikke har været gennemført efter værkets vedtægter, samt uklarheder vedrørende forbrugernes status som andelshaver i værket. Klager spurgte i den forbindelse Energitilsynet om, hvorvidt uvidenhed om bl.a. varmforsyningslovens regler fritager for ansvar hos kommunen og revisor.
2. Registreringen af værket hos selskabsstyrelsen er ikke gennemført korrekt.
3. Forblivelsespligtens gennemførelse. Herunder navnlig at der, inden forblivelsespligten blev pålagt, ikke blev udarbejdet et projektforslag. Forblivelsespligten er derfor ugyldig og bør ophæves.
4. Prisberegningen af det faste bidrag samt værkets regnskaber. Herunder navnlig at der siden værkets etablering ikke er blevet udarbejdet et regnskab i medfør af reglerne i varmforsyningsloven men udelukkende et varmeregnskab i medfør af regnskabs- og selskabsloven, og at varmepriserne samt de faste afgifter ikke har været forelagt generalforsamlingen til godkendelse.
5. Indkøb og installation af ny gasmotor uden projektgodkendelse. Herunder navnlig at kraftvarmeværket ikke har fulgt reglerne i varmforsyningsloven ved beslutningen om at investere i en ny motor. Investeringen er ikke godkendt af generalforsamlingen, og der blev ikke udfærdiget et projektforslag for motoren. Randers Kommune har ved brev af 2. april 2009 til kraftvarmeværket givet udtryk for, at det nu er

---

¹ [XXX] har særskilt påklaget Energitilsynets afgørelse til Energiklagenævnet. [XXX] klage behandles i Energiklagenævnet under journalnummer 1021-10-9.

² Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

kommunens opfattelse, at der skulle have været udarbejdet et projektforslag.

6. Udstykning af 20 nye boliger på Koglevej (kommunens lokalplan 181). Projektforslaget for udstykningen er godkendt af kommunen, men investeringen har ikke været fremlagt af værket på generalforsamlingen i budgettet. Den manglende fremlæggelse er i strid med værkets vedtægter.
7. Udstykningen af købmandsgrunden fremgår ikke af budgettet, hvilket er i strid med værkets vedtægter.
8. Bestyrelsen i kraftvarmeværket har besluttet at udskifte målerne hos forbrugerne. Investeringen er ikke medtaget i budgettet, hvilket er i strid med værkets vedtægter.
9. Værkets bestyrelse har undladt at søge om tilskud fra Barmarkspuljens 3. udbetaling. Dette medfører, at værkets forbrugere i dag betaler dette beløb via varmeregningen (fastafgift).

5. januar 2011
J.nr 1021-10-6-8
SSH -EKN

Side 3 af 25

Ved brev af 5. februar 2010 meddelte Energitilsynet den påklagede afgørelse, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”[...]

Klage over Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.

Den 20. juli 2009 har I til Energitilsynet indsendt en klage over Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.

I jeres klage anmoder I Energitilsynet om at tage stilling til følgende:

1. Fritager uvidenhed om bl.a. varmforsyningslovens regler for ansvar hos kommunen og hos revisor?
2. Værkets etablering er ikke sket i overensstemmelse med værkets vedtægter og værkets registrering hos Erhvervs - og Selskabsstyrelsen er ikke i overensstemmelse med værkets status.
3. Indtræder en erhverver af en ejendom i forsyningsområdet automatisk som andelshaver?
4. Valg til bestyrelsen har ikke været i overensstemmelse med værkets vedtægter.
5. Den kommunalt pålagte forblivelsespligt er ikke lovligt gennemført.

6. Spørgsmål om hvorvidt projektforslag efter varmforsyningslovens § 3 er lovligt gennemført.
7. Pådrager kommunen sig et juridisk ansvar som følge af manglende overholdelse af varmforsyningslovens § 3?
8. Prisberegningen af fast bidrag samt værkets regnskaber.
9. Indkøb og installation af ny gasmotor er sket uden projektgodkendelse.
10. Bestyrelsens manglende overholdelse af vedtægterne ved ikke at forelægge projekter mv. for generalforsamlingen.
11. Strafansvar som følgende af manglende overholdelse af varmforsyningslovens § 3, stk. 2.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Energitilsynet administrerer reglerne i varmforsyningslovens kapitel 4 (priskapitlet). I henhold til lovens § 21, stk. 4, kan tilsynet gribe, hvis priser eller betingelser er urimelige eller i strid med lovens regler om omkostningsbestemte priser. Energitilsynets kompetence omfatter således alene spørgsmål i henhold til varmforsyningslovens kapitel 4.

Side 4 af 25

Energitilsynet skal bemærke følgende vedrørende de enkelte punkter:

ad 1: Uvidenhed om varmforsyningslovens regler undtager ikke for et eventuelt erstatningsansvar. Om en kommune, et bestyrelsesmedlem eller en revisor kan gøres erstatningsansvarlig for værkets dårlige økonomi afhænger af erstatningsretlige regler, som det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til. Spørgsmålet må henvises til domstolene.

ad 2: Det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt værkets etablering er sket i overensstemmelse med reglerne for oprettelse af andelsselskaber, herunder spørgsmålet om følgerne af, at værket ikke er lovligt etableret i henhold til disse regler. Spørgsmålet må henvises til domstolene.

ad 3: Spørgsmålet om, hvorvidt en erhverver af en ejendom automatisk indtræder som andelshaver er for øjeblikket under behandling i en verserende sag hos Ankenævnet på Energiområdet, der behandler civile spørgsmål på energiområdet. Når sagen er afgjort vil afgørelsen kunne ses på nævnets hjemmeside www.energianke.dk. Energitilsynet er endvidere vidende om, at der verserer en sag for Vestre Landsret om dette spørgsmål.

ad 4: Det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt valg til bestyrelsen har været i overensstemmelse med værket's vedtægter og de mulige følger af en manglende overholdelse. Spørgsmålet må henvises til domstolene.

ad 5: Som anført administrerer Energitilsynet varmforsyningslovens prisbestemmelser i lovens kapitel 4. Det ligger derfor udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til spørgsmål vedrørende reglerne om varmeplanlægning i lovens kapitel 2. Klage over kommunale beslutninger vedrørende varmeplanlægning kan, inden fire uger efter at afgørelsen er meddelt, indbringes for Energitilsynets klagenævn, Frederiksborggade 15, 1360 København K. Jf. varmforsyningslovens § 26.

5. januar 2011
J.nr 1021-10-6-8
SSH -EKN

Side 5 af 25

ad 6 og 7: Se under punkt 5.

ad 8: Energitilsynet har gennemgået Uggelhuse.-Langkastrups regnskabsforhold som led i Energitilsynets gennemgang af samtlige varmforsyninger i region Midtjylland. Energitilsynet har påtalt en række forhold, som tilsynet fandt ikke var i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Energitilsynet vil i en særlig sag føre tilsyn med, at disse forhold bringes i orden, og at grundlaget for fastsættelsen af værket's tariffer således fremover er i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Med hensyn til spørgsmålet om værket's tarifiering har Energitilsynet besluttet at tage dette spørgsmål op til bedømmelse. Se nærmere under punktet **Spørgsmålet om Uggelhuse-Langkastrups tarifiering.**

ad 9: Se under punkt 5.

ad 10: Det ligger udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt bestyrelsen har undladt at følge vedtægterne ved ikke at forelægge projekter mv. for generalforsamlingen og de mulige følger af en manglende overholdelse. Spørgsmålet må henvises til domstolene

ad 11: Se under punkt 5.

Spørgsmålet om Uggelhuse - Langkastrups tarifiering

Det kan oplyses, at Energitilsynet på baggrund af jeres henvendelse vedrørende Uggelhuse – Langkastrup Kraftvarmeværk har besluttet af egen drift at tage spørgsmålet om varmeværket tarife-

ring op til bedømmelse som led i tilsynet med forsyningsvirksomhederne.

Vurdering af spørgsmålet om klageberettigelse

Energitilsynet har forstået jeres henvendelse således, at I anmoder Energitilsynet om tage generel stilling til, hvorvidt Uggelhuse – Langkastrups Kraftvarmeværks tarifiering kan anses for at være i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler og Energitilsynets praksis.

Kredsen af klageberettigede er ikke nærmere fastlagt i varmforsyningsloven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler, der regulerer, hvem der kan klage til Energitilsynet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i det spørgsmål der indbringes for Energitilsynet.

Det er Energitilsynets vurdering, at I ikke har en interesse i sagen, som adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i Uggelhuse– Lang-kastrup Kraftvarmeværks forsyningsområde kunne have.

I har efter tilsynets vurdering ikke en individuel interesse i sagen og er derfor ikke klageberettigede i forhold til et generelt spørgsmål om tariffastsættelsen i forsyningsvirksomheden.

Partsstatus

Der stilles samme krav til partsstatus som til klageberettigelse. På denne baggrund er det sekretariatets holdning, at I ikke er parter i en sag for Energitilsynets om tariffastsættelsen hos Uggelhuse – Langkastrup Kraftvarmeværk.

Som led i sagens oplysning kan Energitilsynet dog anmode andre end sagens parter om oplysninger i sagen.

Når sagen er afsluttet vil du modtage underretning om Energitilsynets afgørelse.

Energitilsynets afgørelse om, at I ikke er klageberettigede til Energitilsynet og ikke har partstatus i denne sag kan påklages til Energiklagenævnet inden fire uger fra modtagelsen af dette brev. Energiklagenævnets adresse er: Frederiksborggade 16, 1360 København. V. Forretningsorden for Energiklagenævnet kan ses på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

[...].”

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH –EKN

Side 6 af 25

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse skal ændres. Til støtte for klagen har klager navnlig anført følgende:

- Energitilsynet oplyste den 15. oktober 2009 telefonisk, at klager var part i sagen, og at tilsynet snarest ville se på klagen. Den 30. november 2009 rykkede klager Energitilsynet for en besvarelse, men klager modtog først en besvarelse fra tilsynet ved afgørelsen af 5. februar 2010. Ved afgørelsen afviste Energitilsynet bl.a., at klager var part i sagen. Hvis Energitilsynet ikke har den fornødne kompetence til at behandle sagen, virker en sagsbehandlingstid på seks måneder som urimeligt længe. Forvaltningslovens³ § 7, stk. 2, fastslår, at såfremt en forvaltningsmyndighed modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed. Energitilsynet har ikke videresendt klagen eller dele af den videre til andre myndigheder. Energitilsynet har derved tilsidesat forvaltningslovens § 7, stk. 2.
- Klager er enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 1.
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 2. Betingelserne for, at der er tale om en juridisk og økonomisk bindende aftale om værkets opstart, er ikke opfyldte. Kommunalbestyrelsen burde ikke have meddelt byggetilladelse til værket og har derved tilsidesat forvaltningsloven og varmemforsyningslovens § 3.
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 3. Det fremgår ikke af afgørelsen, om de verserende sager ved henholdsvis Ankenævnet på Energiområdet og domstolene kan sidestilles med nærværende sag. Det må anses for urimeligt at pålægge privatpersoner at holde sig orienteret om udfaldet af disse sager. Spørgsmålet om automatisk status som andelshaver er blevet behandlet af bl.a. Højesteret i dom af 17. november 1970 sag II 273/1969 og af Konkurrencestyrelsen. Højesteret afgjorde ved dommen, at forbrugeren, som varmemforsyningsvirksomheden ikke havde gjort bekendt med selskabets vedtægter og de deri indeholdte forpligtelser, og som ikke havde underskrevet nogen overenskomst med selskabet, ikke ved sin tilslutning til

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 7 af 25

---

³ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007 med senere ændringer.

værket eller på andet grundlag var blevet forpligtet som medlem af andelsselskabet. Dommen står stadig ved magt.

- Klager har ikke fået udleveret værkets vedtægter m.m. og har ikke indgået en skriftlig leveringsaftale. Klager har alene fået tilsendt sædvanlige opkrævninger. Det fremgår ikke af vedtægterne, at der er automatisk andelshaverstatus for forbrugerne. Såfremt værket vil påberåbe sig andelshaverstatussen er det i strid med konkurrencelovens⁴ § 6. Ankenævnet på Energiområdet afsluttede af 15. februar 2010 er truffet på fejlagtig baggrund, og forbrugeren i sagen har indbragt afgørelsen for domstolene. Både Energitilsynet og Ankenævnet på Energiområdet tilsidesætter Højesterets dom af 17. november 1970. Energitilsynet har endvidere tidligere ved afgørelse af 3. august 2004 behandlet en klage over manglende stemmeret på Haderup Kraftvarmeværks generalforsamling. Energitilsynet fandt, at det ikke var urimeligt eller i strid med bestemmelserne i varmforsyningsloven, at klagerne ikke var tildelt stemmeret på generalforsamlingen, idet de ikke var andelshavere. Energiklagenævnet ændrede ved afgørelse af 8. april 2005 Energitilsynets afgørelse, idet nævnet fandt, at forholdet var urimeligt (Energiklagenævnets journalnummer 21-285).
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 4. Værket er ikke i besiddelse af et andelshaverkartotek. Der er derfor tvivl om, bestyrelsen er valgt i overensstemmelse med værkets vedtægter og om, hvem der er stemmeberettiget. Energitilsynets afgørelse vedrørende punkt nr. 4 overholder ikke forvaltningslovens regler om begrundelse (§§ 22 og 24).
- Et antal forbrugere klagede i sin tid til Energiklagenævnet over Sønderhald Kommunes afgørelse om pålæggelse af forblivelsespligten. Klagerne dengang havde dog ikke haft den fornødne kendskab til lovgivningen, og dermed havde de ikke haft mulighed for at præcisere klagen korrekt. Energiklagenævnet har som følge heraf ikke behandlet klagen efter reglerne i varmforsyningsloven. Sønderhald Kommune⁵ oplyste i høringsskrivelserne til ejerne af de berørte ejendomme ikke om mulighederne for fritagelse i medfør af tilslutningsbekendtgørelsens⁶ § 15. Energiklagenævnets afgørelse kan derfor være i strid med gældende ret. Inden Energiklagenævnet traf afgørelse, burde nævnet have undersøgt, om kommunen

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 8 af 25

---

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007 med senere ændringer.

⁵ Pr. 1. januar 2007 Randers Kommune.

⁶ Den nugældende tilslutningsbekendtgørelse nr. 31 af 29. januar 2008 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg.

havde overholdt den relevante lovgivning, samt indhentet alle relevante og nødvendige oplysninger hos kommunen. Punkt nr. 3 i klagen til Energitilsynet opretholdes på denne baggrund, og Energiklagenævnet anmodes om at genoptage behandlingen af spørgsmålet om forblivelsespligt. Da klager ikke er andelshaver i værket, har klager en særinteresse i sagen for så vidt angår forblivelsespligten, samt den pålagte abonnementsbetaling, da klager igennem betalingen bidrager til at afbetale på værkets gæld og til nedbringelsen af andelshavernes gæld samt forøgelsen af andelshavernes aktiver. Et flertal på værkets generalforsamling den 23. oktober 2008 opfordrede bestyrelsen til at søge kommunen om, at forblivelsespligten blev ophævet. Ved henvendelse til kommunen fik bestyrelsen at vide, at det ikke var sandsynligt, at kommunen ville godkende et projektforslag herom. På denne baggrund, og på grund af omkostningerne ved udarbejdelsen af et projektforslag herom, valgte bestyrelsen dog ikke at gå videre med sagen. Da kommunen har givet lånegaranti for lån i værket er kommunen inhabil, og kommunen burde derfor have videresendt værkets henvendelse og besvarelsen heraf til Energiklagenævnet.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 9 af 25

- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkter nr. 6 og 7. Energitilsynets afgørelse vedrørende punkterne nr. 6 og 7 overholder ikke forvaltningslovens regler om begrundelse (§§ 22 og 24).
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 8. Klager er ikke andelshaver i værket, men ejer en ejendom, hvor der fejlagtigt er tinglyst forblivelsespligt. Værket misbruger sin monopolstilling ifølge konkurrenceretten, idet den faste afgift fastsættes så højt, at andre energileverandører får vanskeligere muligheder for at afsætte deres produkter. Den faste afgift steg med 100 pct. efter installationen af produktionsmotoren. Prisen er efterfølgende blevet nedsat delvist på grund af bl.a. en overdækning i værket. Det er urimeligt, at værket ikke har besvaret en anmodning om en nøje specifikation over den faste afgift. Da klager ikke aftager varme fra værket, skal klager ikke betale effektivbidrag.
- Klager er ikke enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 9. Der er ikke lavet det nødvendige projektforslag, og kommunen har derfor ikke truffet en afgørelse, der kan påklages. En efterfølgende udarbejdelse af et projektforslag vil ikke have betydning, da man ved at færdiggøre anlægsudskiftningen uden lovhemmel har frataget forbrugerne mulighederne for at gøre

indsigelser. Forbrugerne pådrages herved en omkostning, som skal betales over 15 år. Som forbruger ved værket er klager part i sagen. Idet klager ikke er andelshaver, har klager endvidere en særinteresse i, at varmforsyningslovens og elforsyningslovens prisbestemmelser og fordelingsprincipper bliver overholdt. Klager har gentagne gange rettet henvendelse til Randers Kommune vedrørende udarbejdelsen af det nødvendige projektforslag, uden at kommunen har videresendt henvendelserne/klagerne til Energi-klagenævnet. Det ligner endvidere en opfordring til dokumentfalsk, når kommunen forlanger, at bestyrelsen i værket underskriver et af kommunen udfærdiget udkast til projektforslag, hvor datoen for projektforslaget er fremrykket fra 2007 til 2008 samtidigt med, at beregningerne for motoren ikke svarer overens med virkeligheden. Dette overtræder både forvaltningsloven og straffeloven⁷. Da klagen blev sendt til Energitilsynet, blev den samtidigt sendt til formanden for Teknisk Udvalg i Randers Kommune, som svarede, at han ville aflevere den til borgmesteren. Kommunen har dog endnu ikke reageret på klagen.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 10 af 25

- Forbruget for et standardhus på 130 m² er efter Energistyrelsens oplysninger 18,1 MWh. Det forhold, at det gennemsnitlige forbrug for kraftvarmeværkets standardhuse alene er på 13,55 MWh, i et område hvor størstedelen af ejendommene er af ældre dato, indikerer, at værkets priser er for høje. De høje priser medfører, at forbrugerne anvender andre energikilder.
- Kraftvarmeværket har ikke kontaktet klager. Klager har ikke modtaget værkets almindelige bestemmelser. Frakoblingen er foretaget af en autoriseret Gas- og Vandmester og er efter opfordring fra værkets næstformand udleveret til værket.
- Klager har meddelt kraftvarmeværket, at der på klagers ejendom er installeret en varmepumpe. Klager anmodede i den forbindelse værkets bestyrelse om, at redegøre for beregningen af værkets faste afgift, da klager mente, at værket ikke overholder varmforsynings- og elforsyningslovens prisbestemmelser. Værket er ikke fremkommet med de ønskede oplysninger, hvorfor klager har indstillet betalingen af den faste afgift. Priserne er ikke blevet varslet og er ved den seneste generalforsamling underkendt af forbrugerne, ligesom værket har siddet forsamlingens forslag om lavest mulige faste afgifter overhørigt. Bestyrelsen har derimod sendt deres

---

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 1034 af 29. oktober 2009 med senere ændringer.

udokumenterede krav til retlig inkasso, hvilket er i strid med inkassolovgivningen.

- Udtalelsen om, at der ikke er aktivitet i børnehaven, må stå for værket's egen regning og vedrører ikke klagesagen.

Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.'s synspunkter og bemærkninger

Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a. er ikke fremkommet med bemærkninger til sagen.

På Energiklagenævnets forespørgsel af 17. september 2010 har kraftvarmeværket dog oplyst følgende:

- Værket har 191 privatkunder og 4 erhvervs-kunder, hvoraf et er et bofællesskab og de øvrige udlejningsejendomme. Det gennemsnitlige private forbrug er 13,55 MWh og 22,33 MWh for erhverv.
- Da klages ejendom er frakoblet værket, har klager intet forbrug. Frakoblingen er sket imod værket's almindelige bestemmelser. Klager er på trods heraf stadig forpligtet til at betale værket's faste afgifter. Klager er således i restance angående de faste afgifter. Restancen er oparbejdet fra medio 2009, hvor klager ophørte med at aftage varme.
- Der er pt. ingen aktivitet i [XXX]. Tilslutningspligten til fjernvarmeværket er tinglyst på ejendommen.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at afgørelsen af 5. februar 2010 skal stadfæstes. Til støtte herfor har tilsynet navnlig anført følgende:

- Energitilsynet mener at have opfyldt sin henvisningspligt i henhold til forvaltningslovens § 7, stk. 2, ved i det omfang, det var muligt at henvise til anden kompetent myndighed og ved i tilfælde, hvor der ikke foreligger en kompetent myndighed, at henvise til domstolene.
- Klager har ikke en interesse i sagen, der adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i forsyningsområdet i Uggelhuse-Langkastrup kunne have. Uanset at der klages på vegne af [XXX], er der ikke i det foreliggende grundlag, oplysninger der giver Energitilsynet anledning til at tro, at [XXX] forbrug overstiger forbruget hos øvrige større private forbrugere og mindre erhvervsdrivende med samme opvarmelige areal. Klager har således ikke en indivi-

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 11 af 25

duel interesse i sagen. Klager er derfor heller ikke parter i Energitilsynets sag om tariffastsættelsen i Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a. Vurderingen er i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis.

- Energitilsynets kompetence vedrører varmforsyningslovens kapitel 4 (priskapitlet). Det ligger derfor uden for tilsynets kompetence at tage stilling til spørgsmål, der vedrører andre kapitler i varmforsyningsloven, herunder kapitel 2, der vedrører varmeplanlægning, og klagerens påstande om sagsbehandlingsfejl og manglende overholdelse af reglerne i varmforsyningsloven i Randers Kommunes behandling af projektforslag. Varmeplanlægningen er underlagt kommunal kompetence, mens Energiklagenævnet i henhold til varmforsyningslovens § 26 er klageinstans for kommunale afgørelser vedrørende varmeplanlægning. Energitilsynet har i de tilfælde, hvor Energiklagenævnet er rette klageinstans, henvist til denne myndighed. I henhold til § 29, stk. 1, i projektbekendtgørelsen⁸ skal en klage indgives til den pågældende kommunalbestyrelse, som herefter snarest videresender klagen til Energiklagenævnet, ledsaget af en udtalelse og det materiale, der har ligget til grund for kommunalbestyrelsens afgørelse. Energitilsynet vil fremover oplyse om dette forhold.
- Spørgsmålet om automatisk andelshaverstatus er et civilretligt spørgsmål, der ligger udenfor Energitilsynets kompetenceområde. Civilretlige spørgsmål henhører under Ankenævnet på Energiområdet. Energitilsynets sekretariat fik af Ankenævnet på Energiområdet oplyst, at der for øjeblikket verserer en sag om dette spørgsmål, hvorfor sekretariatet fandt, at klager burde oplyses herom, inden de eventuelt traf beslutning om at indbringe en sag om spørgsmålet for Ankenævnet på Energiområdet, ligesom sekretariatet fandt at burde oplyse klager om, hvor det er muligt af se afgørelsen, når denne offentliggøres. Ankenævnet har den 15. februar 2010 truffet afgørelse i den pågældende sag. Af afgørelsen fremgår bl.a. følgende vedrørende spørgsmålet om automatisk andelshaverstatus:

”[...]

Aftalegrundlag for levering af fjernvarme

Kontraktforholdet mellem en forbruger og en varmforsyningsvirksomhed er reguleret af parternes eventuelle individuelle kontrakt, varmforsyningsvirksomhedens leveringsbestemmelser og

---

⁸ Bekendtgørelse af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 12 af 25

vedtægter, som er anmeldt til Energitilsynet i medfør af varmforsyningslovens § 21, den til enhver tid gældende varmforsyningslov samt andre relevante love.

Nævnet lægger indledningsvist til grund, at en erhverver af fast ejendom, der er forsynet med fjernvarme, overtager ejendommens rettigheder og forpligtelser i relation til fjernvarmeforsyningen, herunder de anmeldte vedtægter og leveringsbetingelser. Erhververen indtræder derfor i indklagedes forsyningsområde som andelshaver, også selv om vedtægter mv. ikke er tinglyst på ejendommen, jf. herved principperne i tinglysningslovens § 4.

Nævnet lægger således til grund, at ejendommen var tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg og fortsat kunne blive forsynet fra varmforsyningsanlægget, hvis klager ønskede det.

Udgangspunktet for sagens bedømmelse efter aftaleloven og andelsretten er herefter vedtægtens bestemmelse om udtrædelse.

Nævnet bemærker afslutningsvis, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om klageren i forbindelse med købet af ejendommen ikke har fået de fornødne oplysninger om ejendommens forsyningsforhold af ejendomssælgeren eller dennes ejendomsformidler, herunder om klager kan rejse noget økonomisk krav mod disse.

[...].”

- For så vidt angår spørgsmålet om bestyrelsens overholdelse af egne vedtægter fremgår det af varmforsyningslovens § 21, stk. 6, at bestemmelserne i § 21, stk. 1 til 5, finder anvendelse overfor vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg. Energitilsynet kan således påse, at forsyningernes vedtægter er udformet i overensstemmelse med reglerne i varmforsyningslovens § 21, stk. 1, til 5, herunder at vedtægterne er udformet på en måde, så forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og størrelsen af aftaget. Spørgsmålet om, hvorvidt en bestemt beslutning ligger udenfor bestyrelsens kompetenceområde, eller om bestyrelsen i det konkrete tilfælde burde have forelagt forslag til beslutning for generalforsamlingen og de eventuelle følger af den manglende forelæggelse, det vil sig om bestyrelsen har overholdt forsyningens vedtægter, er foreningsretlige spørgsmål, der må henvises til domstolene.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 13 af 25

- Den lange behandlingstid skyldes, at den konkrete sagsbehandler blev udskiftet som følge af fratrædelse af en medarbejder. Energitilsynet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Retsgrundlag

Elforsyningslovens §§ 78 og 80 beskriver Energitilsynets funktion og nedsættelse. Det følger af Energiklagenævnets praksis, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Energitilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Energitilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Energitilsynet konkret behandler sager under. Der henvises i den forbindelse bl.a. til Energiklagenævnets afgørelse af 27. juli 2009 (journalnummer 1021-108), der er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk. Af elforsynings lovens § 78 fremgår følgende:

”[...]

Energitilsynet

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civile tvister.

Stk. 2. Energitilsynet er et uafhængigt udvalg, som ikke er

...

[...]”

Energitilsynet behandler således ikke såkaldte civile tvister, jf. § 78, stk. 1, 2. punktum.

I lovforarbejderne⁹ til bestemmelsen i § 78, stk. 1, 2. punktum, forklares følgende om Energitilsynets kompetence til at behandle klager og om begrebet civile tvister:

”[...]

Med bestemmelsen fastsættes en udtrykkelig afgrænsning af Energitilsynets kompetence, hvorefter tilsynet ikke skal behandle klager vedrørende civile tvister. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at konkrete klager vedrørende civile mellemværender mellem en energiforbruger og et selskab kan behandles ved et eventuelt godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet og ikke ved Energitilsynet. Ændringen forudsættes sat i kraft samtidig med oprettelsen af et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet. Økonomi- og erhvervsministeren kan

---

⁹ Bemærkningerne til nr. 82 (§ 78, stk. 1) til lovforslag nr. L 236 fremsat den 21. april 2004 af økonomi- og erhvervsministeren om lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 14 af 25

med hjemmel i elforsyningslovens § 78, stk. 3, fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af Energitilsynets kompetence.

Afgrænsningen af Energitilsynets kompetence baserer sig på sondringen mellem civilretlige og offentligretlige tvister. Den fastsatte kompetenceafgrænsning gælder i forhold til alle civilretlige klager, herunder også klager fra erhvervsdrivende. I hvilket omfang ankenævnet behandler civilretlige klager fra forbrugende erhvervsdrivende fastsættes i ankenævnets vedtægter, som vil indgå i grundlaget for økonomi- og erhvervsministerens godkendelse efter lov om forbrugerklager, jf. lovens kapitel 2.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Den enkelte forbrugers retsstilling i forhold til et energiselskab hviler på både privatretlige regler (f.eks. aftalelov, købelov mv.), offentligretlige regler (f.eks. markedsføringslov, prismærkningslov mv.) og offentligretlige regler på energiområdet (energiforsyningslovene). Erhvervsdrivendes overtrædelser af de offentligretlige regler fører dog først og fremmest til sanktioner, som er tillagt den pågældende tilsynsmyndighed i love, typisk påbud, forbud og bøder – uden at overtrædelserne automatisk har civilretlige konsekvenser i forholdet mellem forbrugeren og selskabet.

Side 15 af 25

Et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet vil på grundlag af de privatretlige regler, f.eks. aftalelov, købelov, formueretlige grundsætninger, erstatningsregler, herunder den rets-skabte erstatningspraksis, produktansvarslov mv. kunne behandle civilretlige klager vedrørende det konkrete civilretlige mellemværende mellem forbrugeren og selskabet. I et vist omfang kan offentligretlige regler inddrages i sagens afgørelse, hvis de har betydning for den konkrete civilretlige tvist.

Energitilsynet vil også efter oprettelsen af et privat ankenævn på energiområdet skulle varetage den del af det offentligretlige tilsyn med selskabernes overholdelse af energilovgivningen, som tilsynet i dag er tillagt i lovgivningen. Det karakteristiske for tilsynet med offentligretlige regler er, at tilsynsmyndighedens sanktioner er fremadrettede, dvs. tilsynet konstaterer en ulovlig tilstand og giver pålæg om at ændre denne tilstand med virkning for fremtiden.

På baggrund af sondringen mellem civilretlige og offentligretlige tvister vurderes det, at et eventuelt privat ankenævn eksempelvis skal kunne behandle klager om konkrete mellemværender mellem forbrugere og selskaber vedrørende måler- og anlægsfejl, restan-ceinddrivelse og betalingsbetingelser, fastsættelse af acontobeta-

linger, flytteafregning og ejerskifte, udmeldelse/udtræden af forsyningsvirksomheder, varsling af prisforhøjelser, ejer/lejerhæftelse samt etablering af direkte kundeforhold samt leveringskvalitet og betalinger for ændring af leveringsomfang. Energitilsynet vil imidlertid som offentligretlig tilsynsmyndighed fortsat være beføjet til også på disse områder at meddele påbud om at bringe eventuelle ulovlige forhold i overensstemmelse med energilovgivningen samt at anvende de øvrige sanktionsmuligheder, som tilsynet er tillagt i lovgivningen.

En tæt koordinering og orientering skal sikre et effektivt samspil mellem Energitilsynets og et privat ankenævns aktiviteter bl.a. med henblik på at sikre, at det private ankenævns afgørelser i en række konkrete sager kan føre til en generel fremadrettet indgriben fra Energitilsynets side, samt at klager vedrørende rent offentligretlige tvister undergives behandling i Energitilsynet uden unødigt forsinkelse.

”[...]

Af lovens § 80 fremgår endvidere:

”[...]

§ 80. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

[...]”

Hverken varmforsyningsloven eller reglerne udstedt i medfør heraf indeholder bestemmelser om, hvem der kan anses for parter i Energitilsynets sager efter varmforsyningsloven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler, som regulerer, hvem der kan anses for parter i Energitilsynets sag vedrørende Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a.’s tarifiering. Det er de samme regler, der regulerer, hvem der er klageberettiget til Energiklagenævnet over en afgørelse truffet af bl.a. Energitilsynet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i en sag, før der kan tillægges partsstatus. Begge betingelser skal være opfyldte, før en fysisk eller juridisk person kan anses som part. For at en interesse kan anses for at være væsentlig skal betydningen af en sag være af en vis styrke og intensitet for den/de pågældende. En moralsk eller mere generel præget ideel interesse er ikke i sig selv tilstrækkelig. En interesse skal imidlertid – udover at være væsentlig – også være individuel. Kravet om individuel interesse betyder, at man skal være mere berørt af afgørelsen end andre, der evt. også er omfattet af afgørelsen. Hvor loven ikke opregner kredsen af klageberettigede, vil kriterierne for klageberettigelse være sammenfaldende med kriterierne for, hvornår nogen har partsstatus i en sag. Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i den for-

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH –EKN

Side 16 af 25

valtningsretlige litteratur og i praksis. Der kan bl.a. henvises til bogen "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, side 65 ff.

Energiklagenævnets praksis

Spørgsmålet om klageberettigelse og dermed også, hvornår man er part i en sag, har flere gange tidligere været behandlet ved Energiklagenævnet. Der kan bl.a. henvises til Energiklagenævnets afgørelse af 14. april 2008 (j.nr. 21-564), der er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Sagen j.nr. 21-564 vedrørte en borger, der klagede over Energitilsynets afgørelse af 26. februar 2007 vedrørende forskellige regnskabsforhold i Vestegnens Kraftvarmeselskab I/S (VEKS) og Energitilsynets afgørelse af 19. december 2007 vedrørende forrentning af indskudskapitalen i VEKS. Klager var ikke kunde hos VEKS, men kunde hos et af de lokale fjernvarmeselskaber, der udgjorde VEKS' kundekreds. Energiklagenævnet fandt, at klager ikke havde en tilstrækkelig væsentlig interesse i de to sager, idet klagers interesse var af en for indirekte karakter. Energiklagenævnet fandt endvidere, at Energitilsynets afgørelser vedrørte VEKS' generelle regnskabsforhold og prisfastsættelse, og at afgørelserne - i det eventuelle tilfælde, at en tilbageføringspligtig overdækning hos VEKS ville medføre en tilsvarende tilbageføringspligtig overdækning hos de lokale fjernvarmeselskaber - således ville vedrøre hele kredsen af de varmemeforbrugere, der var tilknyttet de 19 lokale fjernvarmeselskaber (hvoraf alene antallet hos det selskab, som klager var kunde hos, udgjorde ca. 31.000). Det kunne ikke lægges til grund, at klager skulle være særlig berørt i forhold til de øvrige varmemeforbrugere, og klagers interesse i Energitilsynets afgørelser kunne derfor heller ikke siges at være individuel. Energiklagenævnet afviste herefter klagerne på grund af manglende klageberettigelse.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 17 af 25

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad punkt 1 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (erstatningsansvar)

Energitilsynet har vejledt klager om, at spørgsmålet om et muligt erstatningsansvar kan indbringes for domstolene. Af klagen til Energiklagenævnet fremgår, at klager er enig i Energitilsynets afgørelse for så vidt angår dette punkt.

Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktionen på energiområdet, men tilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister, jf. elforsyningslovens 78, stk. 1. 2. pkt. Energiklagenævnet finder på denne baggrund i lighed med Energitilsynet, at det falder udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til et muligt erstatningsansvar. Energiklagenævnet tiltræder på denne

baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 1. Energiklagenævnet finder, at Energitilsynet ikke har tilsidesat forvaltningslovens § 7, stk. 2, idet domstolene ikke er omfattet af bestemmelsen. Forvaltningsloven gælder alene for alle dele af den offentlige forvaltning, hvilket ikke omfatter domstolene. Der henvises i den forbindelse til "Forvaltningsloven med kommentarer" af John Vogter, Jurist- og Økonomforbundet, 3. udgave, 1999, side. 98 ff. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 1.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Ad punkt nr. 2 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (værkets etablering)

Side 18 af 25

Energitilsynet varetager som anført tilsyns- og klagefunktionen på Energiområdet. Energiklagenævnet finder i lighed med Energitilsynet, at det falder udenfor Energitilsynets kompetence at tage stilling til, hvorvidt et givet varmforsyningsanlæg er oprettet i overensstemmelse med de selskabsretlige regler samt konsekvenserne af, at de selskabsretlige regler ikke er overholdt. Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 2. Energiklagenævnet finder, at Energitilsynet ikke har tilsidesat forvaltningslovens § 7, stk. 2, idet domstolene ikke er omfattet af bestemmelsen. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 2.

Ad punkt nr. 3 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (andelshaverstatus)

Energitilsynets kompetence er sagligt afgrænset således, at Energitilsynet ikke kan tage stilling til civile tvister, jf. ovenfor vedrørende elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. pkt. Der er på energiområdet nedsat et privat forbrugerankenævnet, Ankenævnet på Energiområdet. Ankenævnet på Energiområdet behandler klager, der angår køb og levering af energiydelser fra energiforsyningsvirksomheder. Ankenævnet på Energiområdet behandler således klager over civile spørgsmål på energiområdet, f.eks. klager over konkrete regninger og forbrug, mens Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktion på energiområdet. Ankenævnet på Energiområdets kompetence er begrænset til forbrugerklager. Ankenævnet behandler dog klager fra erhvervsdrivende, hvis klagen ikke adskiller sig væsentligt fra en klage i et privat kundeforhold, f.eks. regningsklager. Det er Ankenævnet på Energiområdet, der i sidste ende

afgør, om en erhvervsklage kan behandles af nævnet. På Ankenævnet på Energiområdets hjemmeside kan der læses nærmere om ankenævnets praksis vedrørende erhvervsklager: www.energianke.dk. Civilretlige tvister, der falder uden for Ankenævnet på Energiområdets kompetenceområde, behandles af domstolene. Ankenævnet på Energiområdet kan kontaktes på følgende adresse og telefonnummer: Nyropsgade 30, 1780 København V, tlf.: 72 26 82 00, e-mail: post@energianke.dk.

Spørgsmålet om automatisk status som andelshaver afhænger af en fortolkning af aftalegrundlaget mellem klager og værket. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, i lighed med Energitilsynet, at spørgsmålet om automatisk andelshaverstatus vedrører en civilretlig tvist, som ikke henhører under Energitilsynet med klagemulighed til Energiklagenævnet. At Energitilsynet før oprettelsen af Ankenævnet på Energiområdet den 1. november 2004, har behandlet spørgsmål vedrørende bl.a. andelshaverstatus ændrer ikke på dette forhold. Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse, at Ankenævnet på Energiområdets afgørelse af 15. februar 2010 er indbragt for domstolene. Energiklagenævnet tiltræder på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 3.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 19 af 25

Ankenævnet på Energiområdet er et privat ankenævn. Såfremt en forvaltningsmyndighed modtager en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Ankenævnet på Energiområdet er i sin egen skab af et privat ankenævn ikke en myndighed omfattet af bestemmelsen i forvaltningslovens § 7, stk. 2, der alene omfatter offentlige forvaltningsmyndigheder. Energiklagenævnet finder derfor, at Energitilsynet ikke har tilside-sat forvaltningslovens § 7, stk. 2. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til Ankenævnet på Energiområdet har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 3.

Ad punkt nr. 4 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (valg til bestyrelse) Energitilsynet fører som anført tilsyn med, at et værks leveringsbetingelser, herunder værkets vedtægter, er i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Valget af medlemmer til et værks bestyrelse udspringer af værkets vedtægter og er en konkret udmøntning af vedtægterne. Energiklagenævnet finder i lighed med Energitilsynet, at det ligger uden for tilsynets kompetence at tage stilling til, om en konkret valghandling overholder vedtægterne. Energiklagenævnet tiltræder således Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 4. Energiklagenævnet finder endvidere, at

Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

For så vidt angår begrundelsen for punkt 4 i Energitilsynets afgørelse bemærker Energiklagenævnet, at forvaltningslovens §§ 22 og 24 fastsætter, at en afgørelse, der ikke giver modtageren fuldt ud medhold, skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til, samt en henvisning til de hovedhensyn, der har været bestemmende for en eventuel skønsudøvelse. Energitilsynet har i den påklagede afgørelse redegjort nærmere for tilsynets kompetence. Sammenholdt hermed, finder Energiklagenævnet, at punkt 4 i afgørelsen er tilstrækkeligt begrundet.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 4.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 20 af 25

Ad punkt nr. 5, 6, 7, 9 og 11 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010

Energitilsynet har i medfør af forvaltningslovens § 7, stk. 1, vejledt om, at en klage over (5) forblivelsespligt til værket, (6) udarbejdelsen af et projektforslag efter varmforsyningslovens § 3, (7) kommunens eventuelle erstatningsansvar vedrørende pålæggelsen af forblivelsespligten, (9) installeringen af en ny gasmotor på værket uden udarbejdelsen af et projektforslag herom, samt (11) eventuelt strafansvar for manglende overholdelse af varmforsyningslovens § 3 kan rettes til Energiklagenævnet som rette myndighed.

Ad forblivelsespligt (punkt nr. 5):

Energiklagenævnet behandler bl.a. klager over kommunale afgørelser om godkendelse af projektforslag om tilslutnings- og forblivelsespligt efter reglerne i tilslutningsbekendtgørelsen. Eventuelle klager over afgørelser truffet i henhold til bekendtgørelsen skal sendes til den godkendende kommune, der videresender sagen til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet finder derfor, at Energitilsynet med rette har vejledt om, at klager over afgørelser om bl.a. forblivelsespligt kan indbringes for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet bemærker dog, at såfremt Energitilsynet finder, at en sag er omfattet af Energiklagenævnets kompetence, er det ikke i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 2, blot at vejlede herom. Energitilsynet skal derimod videresende klagen til kommunen som rette myndighed, eller eventuelt direkte til Energiklagenævnet.

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 5.

Energiklagenævnet bemærker, at nævnet tidligere ved afgørelser af 10. december 2004 med journalnumrene 21-238, 21-239, 21-240, 21-241 og 21-242 har stadfæstet Sønderhald Kommunes afgørelse af 10. december 2003

om godkendelse af projektforslag om forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk. Energiklagenævnet finder det imidlertid rettest at udskille klagers klage over spørgsmålet om forblivelsespligt til særskilt behandling under et andet journalnummer. Energiklagenævnet vil kontakte klager og Randers Kommune herom i et særskilt brev og under et nyt journalnummer.

Energiklagenævnet kan i den forbindelse oplyse, at nævnets afgørelser af 10. december 2004 vedrørende Sønderhald Kommunes afgørelse af 10. december 2003 om godkendelse af projektforslag om forblivelsespligt til Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk er indbragt for domstolene, hvor sagen verserer. Retssagen behandles i Energiklagenævnet under journalnummer 1023-9. Når resultatet af domstolsprøvelsen foreligger, vil det blive meddelt på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk, under menuen "retssager". Såfremt klager ønsker at modtage en kopi af dommen i retssagen, når den foreligger, kan klager kontakte Energiklagenævnets sekretariat med henblik på at modtage en kopi af dommen indenfor reglerne om aktindsigt.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 21 af 25

Ad erstatningsansvar, manglende udarbejdelse af projektforslag for gasmotor og strafansvar (punkt nr. 6, 7, 9 og 11)

For så vidt angår spørgsmålene om kommunens eventuelle ansvar for utilstrækkeligt tilsyn, samt varmeværkets strafansvar for manglende overholdelse af varmforsyningslovens § 3 og manglende udarbejdelse af et projektforslag for installation af ny gasmotor, bemærker Energiklagenævnet, at nævnet som anført alene kan behandle klager over kommunale afgørelser. Det følger af varmforsyningslovens § 25, stk. 1, at det er kommunalbestyrelsen, der fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg. Opgaven som almindelig tilsynsmyndighed med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg er således pålagt kommunalbestyrelsen.

Spørgsmålet om, hvorvidt en kommune har overholdt den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder spørgsmålet om, hvorvidt en kommune har overholdt sin tilsynsbeføjelse i varmforsyningslovens § 25, stk. 1, påses af Statsforvaltningerne. Statsforvaltningerne fører tilsyn med, at kommuner, regioner og kommunale fællesskaber overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det kan f.eks. være kommunestyrelsesloven¹⁰ og forvaltningsloven. Reglerne om Statsforvaltningernes tilsyn findes i kommunestyrelseslovens kapitel 6. Energiklagenævnet videresender på denne baggrund klagen af 5. marts 2010 for så vidt angår Randers Kommunes tilsyn med indretningen og driften af Uggelhuse-Langkastrup Kraftvarmeværk A.m.b.a., herunder spørgsmålet om manglende udarbejdelse og godkendelse af et projektforslag om ny gasmotor, til Statsforvaltningen Midt-

---

¹⁰ Lovbekendtgørelse nr. 581 af 24. juni 2009 med senere ændringer.

jylland, St. Blichers Vej 6, Postboks 151, 6950 Ringkøbing, som rette myndighed, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2. Klager vil høre nærmere fra Statsforvaltningen Midtjylland.

Energiklagenævnet bemærker i den forbindelse vejledende, at spørgsmålet om idømmelsen af et muligt strafansvar henhører under anklagemyndigheden og domstolene. Såfremt klager finder, at der i medfør af varmforsyningslovens § 34 bør ske en politimæssig efterforskning med henblik på straf, må klager derfor henvises til at rette henvendelse til det lokale politi eller lokale anklagemyndighed. Anklagerne i politikredsene fører straffesager ved byretterne i deres respektive politikredse.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

For så vidt angår begrundelsen for punkt 6 og 7 i Energitilsynets afgørelse bemærker Energiklagenævnet, at forvaltningslovens §§ 22 og 24 fastsætter, at en afgørelse, der ikke giver modtageren fuldt ud medhold, skal indeholde en henvisning til de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til, samt en henvisning til de hovedhensyn, der har været bestemmende for en eventuel skønsudøvelse. Energitilsynet har i den påklagede afgørelse redegjort nærmere for tilsynets kompetence. Sammenholdt hermed, finder Energiklagenævnet, at punkterne 6 og 7 i afgørelsen er tilstrækkeligt begrundet.

Side 22 af 25

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 6, 7, 9 og 11.

Ad punkt nr. 8 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (partsstatus i Energitilsynets sag om kraftvarmeværkets tarifiering)

Energitilsynet har taget sagen om kraftvarmeværkets tarifiering op til bedømmelse ved en tilsynssag. Energitilsynet afviser i den påklagede afgørelse, at klager er part i tilsynssagen. Energitilsynet bemærker i den forbindelse, at klagers interesse i sagen ikke adskiller sig fra den interesse, som kraftvarmeværkets øvrige forbrugere har i sagen. Energitilsynet afviser således, at klager har en væsentlig og individuel interesse i sagen. Energitilsynet har i sine bemærkninger til klagen uddybet tilsynets begrundelse herfor. Ovenfor under afsnittet "retsgrundlaget" er der redegjort nærmere for reglerne om partsstatus. Klager ønsker at få partsstatus i sagen. Energitilsynets afvisning heraf, er en afgørelse, der kan indbringes for Energiklagenævnet.

I sine bemærkninger til klagen har Energitilsynet anført, at der ikke på det foreliggende grundlag foreligger oplysninger, der giver tilsynet anledning til at tro, at klagers forbrug overstiger forbruget hos øvrige private forbrugere og mindre erhvervsdrivende med samme opvarmet areal. Det fremgår imidlertid hverken af afgørelsen eller oplysningerne i sagen, at Energitilsynet har indhentet oplysninger om klagers individuelle interesse i sagen om tarifiering, herunder vurderet, om klager berøres anderledes end kraftvarmeværkets øv-

rige kunder af tarifieringen, således at det kan begrunde en fornøden individuel interesse i sagen. Energitilsynet har således ikke indhentet de fornødne faktuelle oplysninger til brug for vurderingen af, om klager har en væsentlig og individuel interesse i sagen. I medfør af officialmaksimen¹¹ påhviler det Energitilsynet at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at foretage disse vurderinger (officialmaksimen). Energitilsynet har således ikke overholdt sin pligt til at oplyse sagen tilstrækkeligt.

Energiklagenævnet har under sagens behandling ved nævnet indhentet oplysninger fra kraftvarmeværket vedrørende antallet af ejendomme tilkoblet værket samt det normale gennemsnitlige forbrug for private og erhvervsjendomme. Af oplysningerne fremgår, at værket har 191 private forbrugere og 4 erhvervsforbrugere, der består af et bofællesskab og 3 udlejningsejendomme. Af oplysningerne fremgår endvidere, at det gennemsnitlige forbrug for en privat forbruger er på 13,55 MWh og 20,33 MWh for erhvervs-kunder. Klager har frakoblet sin ejendom fra kraftvarmeværkets varmelevering. Klager har derfor ikke et forbrug hos værket, som klagers interesse i Energitilsynets tilsynssag kan vurderes efter. Klagers ejendom dog er et parcelhus, der efterfølgende er [XXX]. Der foreligger ikke oplysninger om, at oprettelsen af [XXX] har medført en ændring i den faste afgift for klager. Det kan derfor ikke på baggrund af oplysningerne i sagen lægges til grund, at klager er særligt berørt i forhold til de øvrige forbrugere. Energiklagenævnet finder på denne baggrund, at klagers interesse i Energitilsynets tilsynssag ikke er tilstrækkelig individuel til at opnå partsstatus i tilsynssagen, da den faste afgift angår alle kraftvarmeværkets kunder. Da klager ikke har en individuel interesse i sagen, kan klager ikke anses for part i Energitilsynets generelle sag vedrørende kraftvarmeværkets tarifiering. Energiklagenævnet stadfæster derfor Energitilsynets afgørelse på denne punkt og har i den forbindelse repareret Energitilsynets sagsbehandlingsfejl med hensyn til mangelfuld oplysning af sagen på dette punkt.

Energiklagenævnet bemærker i øvrigt til begrundelsen for Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010, at afgørelsen ikke ses at angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for tilsynets skønsudøvelse vedrørende spørgsmålet om klageberettigelse, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1. Afgørelsen opfylder således ikke forvaltningslovens regler fuldt ud. Efter en konkret vurdering finder Energiklagenævnet dog ikke, henset til at Energiklagenævnet har repareret Energitilsynets afgørelse for så vidt angår sagsbehandlingsfejlen om utilstrækkelig oplysning, at dette forhold bør føre til, at Energitilsynets afgørelse er ugyldig og skal ophæves.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 23 af 25

---

¹¹ Ulovbestemt forvaltningsretlig regel om, at den myndighed, som afgør sagen, har ansvaret for at tilvejebringe det de nødvendige oplysninger i sagen, før der træffes afgørelse.

Ad punkt nr. 10 i Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 (manglende forelæggelse af projekter for generalforsamlingen)

Energitilsynet fører som anført tilsyn med, at et værks leveringsbetingelser, herunder værkets vedtægter, er i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler. Spørgsmålet om bestyrelsens overholdelse af vedtægterne er derimod ikke reguleret af reglerne i varmforsyningsloven, eller regler udstedt i medfør heraf. Energiklagenævnet finder derfor i lighed med Energitilsynet, at det ligger uden for tilsynets kompetence at tage stilling til, om bestyrelsen overholder vedtægterne. Energiklagenævnet tiltræder således Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 10. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet ved at vejlede om muligheden for at rette henvendelse til domstolene har overholdt sin vejledningspligt i forvaltningslovens § 7, stk. 1.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 24 af 25

Energiklagenævnet stadfæster på denne baggrund Energitilsynets afgørelse for så vidt angår afgørelsens punkt nr. 10.

Herefter stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010.

Med hensyn til klagers bemærkninger om Energitilsynets sagsbehandlingstid i sagen, bemærker Energiklagenævnet, at nævnet har noteret sig, at Energitilsynet har forklaret baggrunden for den lange sagsbehandlingstid, og at tilsynet har beklaget dette; hvilket Energiklagenævnet tager til efterretning.

Til sagens behandling i Energiklagenævnet bemærkes, at nævnet i denne type sager har en målsætning om, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid ikke bør overstige 8 måneder. Energiklagenævnets behandling af klagen har desværre oversteget den fastsatte målsætning væsentligt. Den længere sagsbehandlingstid skyldes, at nævnet har haft en stor mængde sager og begrænsede resurser. Energiklagenævnet beklager, at det ikke har været muligt at behandle sagen hurtigere.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 5. februar 2010 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 13. september 2010 og er efterfølgende blevet færdigbehandlet af nævnets formand efter bekyndelse.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i varmforsyningsloven.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet

efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jfr. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

5. januar 2011

J.nr 1021-10-6-8

SSH -EKN

Side 25 af 25

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnshoved

/Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur.